



# ДЕТСКА РАДОСТЬ

де сте? Но добрите кучета се върнали. „Връщай се и ти, Главчо, — рекла му втората глава, — вълди ще те разкажатъ, мечки ще те изядатъ, змии ще те отвлъкватъ, гарги ще те изкълватъ и тебе и по-турки, и калпаче, парченце нъма да остане. Връщай се по-скоро при дъда си!... Главчо, хахахаха...

Изсмѣ се гърлестиятъ гласъ, прихнаха и децата, екна площадътъ отъ смѣхъ и какво е станало съ Главча не се разбра. „Сбогомъ, мили деца“...

— Сбогомъ, сбогоомъ, — за-викаха едно презъ друго децата, и като се пръсваха, ма-хаха съ рѫце като да се сбо-гуватъ съ нѣкого. Бѣше вече тѣмно. Когато Пѣйчо се диг-на отъ студения камъкъ, бѣ-ше изстиналъ цѣлиятъ като камъкъ. Едва се завлѣче въ кжщи. Не хапна нито залаче, а се метна право въ леглото. Зави се презглава и... цѣла нощъ ту свири, пѣе, ту сказва като онъ гърлестия отъ радио-то, ту пѣкъ чирилика като врабче, грачи като гарга или като бухаль буха. Цѣла нощъ майка му не мигна. Слага ед-на подиръ друга оцетени кър-пи и тежко въздиша. На за-ранната повикаха фелдшера. От-варя очи Пѣйчо и надвесения надъ него фелдшеръ му се стор-

ва голѣмъ, голѣмъ... съ две глави.

— Главчо, мамо... — сеп-нато вика той.

— Никакъвъ Главчо, бе ма-ма. Чичко ти фелдшеръ е то-ва. Дошелъ е да оздравѣшъ...

— Ще оздравѣе, ще оздравѣ-е, — клати глава усмихнатъ фелдшера — ще оздравѣе, са-мо че на студенъ камъкъ другъ пѫть да не седи...

Прибира паритъ той, из-праща го бащата, а майката съда до прибеднѣлия Пѣйчо, отрива потното му челце и слага една подиръ друга оцетени кър-пи. Слага ги тя, усмихва се на Пѣйчо, а отвреме-навреме скришно извръща глава настра-ни, отрива набъблалитъ въ очи-тъ ѝ сълзи и пакъ се извръща усмихната къмъ него. И пакъ му приказва, че ще оздравѣе. День, два, петь... седмица, Пѣйчо трѣбва да оздравѣе, но Пѣйчо не оздравява. Хваща бащата гащатия пѣтель, купу-ва още прахчета, че де едно, де две, де три... и най-после Пѣйчо оздравява. Какво хуба-во слънчице прилича! Овош-китъ се облѣкли въ цвѣтъ и шума, лястовичкитъ свили гнѣ-зица, кокошкитъ се разкрѣ-кали бѣрзатъ да носятъ пове-че яйца, че Великденъ иде. Се-лото бѣлосано, свѣтнало въ нова, празнична премѣна. От-